

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119211445
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2119211445.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudcov: JUDr. Katarína Slováčková a Mgr. Jozef Mačej v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, so sídlom Jarmočná 3204/3, Hlohovec, dieťa rodičov: matka C. D. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom E. C. XXXX/X F., G., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Eva Koleničová, s.r.o., so sídlom Dolné Dubové 249, otec H. B., narodený XX.XX.XXXX, bytom E. XXX/X, G., zastúpený: Mgr. Eva Bačiková, advokátka, so sídlom Paulínska 17, Trnava, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 40P/75/2019-722 zo dňa 9. novembra 2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že zvyšuje výživné otca pre maloletú za obdobie od 05.12.2019 do 01.01.2020 a za obdobie od 01.08.2020 do 31.08.2020 zo sumy 120 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne a za obdobie od 01.09.2020 naďalej zo sumy 180 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, vo výrokoch II., III., IV. p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom č. k. 40P/75/2019-430 zo dňa 27. septembra 2021 súd prvej inštancie výrokom I. otcovi uložil povinnosť s účinnosťou od 05.12.2019 platiť výživné na maloletú A., narodenú XX.XX.XXXX sumu 250 eur mesačne vždy do 20. dňa, toho ktorého mesiaca, vopred k rukám matky maloletej, výrokom II. zročné výživné za obdobie od 05.12.2019 do 20.09.2021 v sume 2.843,40 eur povolil otcovi zaplatiť v 17 mesačných splátkach po 158 eur mesačne a jednej splátke po 157,40 eur, kedy prvá splátka zročného výživného vo výške 157,40 eur je splatná dňa 20.10.2021 a každá nasledujúca splátka vo výške 158 eur, vždy do 20. dňa, toho ktorého nasledujúceho mesiaca, spolu s bežným výživným až do úplného zaplatenia dlhu s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého zročného výživného, výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 14P/32/2015-228 zo dňa 06.04.2017 v časti výšky bežného výživného na maloletú A., výrokom IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 26CoP/19/2022-509 zo dňa 4. apríla 2022 v dôsledku podania odvolania rodičov proti rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 40P/75/2019-430 zo dňa 27. septembra 2021 uvedený rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie nenáležité zisťovanie všetkých relevantných okolností potrebných pre posúdenie pomerov účastníkov konania, nevykonanie ďalšieho dokazovania nevyhnutného pre rozhodnutie vo veci, neposúdenie všetkých

do úvahy prichádzajúcich rozhodných okolností daného prípadu, nedostatočné odôvodnenie. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 40P/75/2019-430 zo dňa 27. septembra 2021 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b), c) a § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku) s tým, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude komplexne vyhodnotiť pomery účastníkov konania, zistiť dôsledne príjmy rodičov a spolužijúcich osôb za rozhodné obdobie predchádzajúce minimálne 12 mesiacov pred podaním návrhu až do rozhodnutia súdu prvej inštancie, ale aj výdavky rodičov a maloletej a posúdiť ich opodstatnenosť, porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania, výsledky dokazovania znova vyhodnotiť, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom po zvážení všetkých preukázaných okolností daného prípadu vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite odôvodniť.

3. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení mu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie odvolacím súdom opäť vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 40P/75/2019-722 zo dňa 9. novembra 2022 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“), ktorým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil povinnosť otca prispievať na výživu maloletej A. zo sumy 120 eur mesačne s účinnosťou od 05.12.2019 do 31.08.2020 na sumu 180 eur mesačne a s účinnosťou od 01.09.2020 na sumu 210 eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, výrokom II. rozhodol, že otec nemá nedoplatok na zročnom výživnom, výrokom III. zmenil rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 14P/32/2015 - 228 zo dňa 06.04.2017 v časti určeného výživného a výrokom IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 62, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá, § 78 ods. 3 Zákone o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

5. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že v čase ostatného rozhodovania o výživnom mala maloletá 7 rokov. Aktuálne má maloletá bežné výdavky zodpovedajúce veku a potrebám iných jej rovesníkov. V čase začatia súdneho konania o zvýšenie výživného mala maloletá A. 9 rokov, bola žiačkou 4. ročníka základnej školy. Celkovo tak mal súd prvej inštancie za to, že odôvodnené potreby a náklady na uspokojovanie potrieb maloletej sa pohybujú minimálne v sume 423,50 eur mesačne. Po nástupe maloletej od 01.09.2020 na druhý stupeň základnej školy matka dokladovala zvýšené výdavky spojené s úhradou školských poplatkov, zakúpením pracovných zošitov, príspevkami do triedneho fondu a rodičovského príspevku. Maloletá potrebuje nové zariadenie detskej izby, posteľ, stolík, stoličku, iný nábytok, nakoľko má 15-ročný po svojom staršom bratovi, ktorý už neplní svoj účel. V čase ostatného rozhodovania o výživnom matka dosahovala príjem zo zamestnania riaditeľky v I. J. G. K. G. za obdobie od 05/2014 do 04/2015 v priemere 1.188,41 eur v čistom, za obdobie 05/2015 do 04/2016 v priemere 1.316,60 eur v čistom, za obdobie od 03/2016 do 02/2017 v priemere 1.360,88 eur. Matka je od posledného rozhodnutia súdu naďalej zamestnaná v materskej škôlke, pracuje naďalej na pozícii riaditeľky materskej školy. Matka dosahovala priemerný mesačný netto príjem od januára 2019 do decembra 2019 vo výške 1.598,91 eur, od januára 2020 do decembra 2020 vo výške 1.614,68 eur, od januára 2021 do decembra 2021 vo výške 1.657,51 eur a za obdobie od 01/2022 do 06/2022 vo výške 1.672,44 eur. Matka inú vyživovaciu povinnosť okrem maloletej nemá, žije v spoločnej domácnosti výlučne s maloletou, vlastní 3-izbový byt, ktorý spláca na hypotéku. V čase ostatného rozhodovania o výživnom otec podnikal v autodoprave, následne otec dobrovoľne ukončil podnikanie k 31.12.2015, od 31.12.2015 bol nezamestnaný, zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Otec mal v podnikaní za rok 2014 príjmy vo výške 67.760 eur, výdavky 64.714 eur, za rok 2015 príjmy vo výške 75.671 eur, výdavky v sume 70.070 eur. Otec žije v nadstavbe nad garážou, dom na E. K. G. svojpomocne upravuje na podnikanie, svoje životné potreby vrátane výživného a splácania hypotekárneho úveru uhrádza z pôžičiek od rodičov alebo z peňazí z predaja nehnuteľnosti na L. XX K. G.. Otec ukončil podnikanie k 31.12.2019, v ktorom mal pre účely platenia odvodov minimálny príjem (477 eur v hrubom). Následne bol práceneschopný, od januára 2020 do júla 2020 otec poberal nemocenskú dávku v sume 245,80 eur. Od 15.10.2020 sa otec zamestnal v H. - M. N. N. O. P., avšak k 31.12.2020 ukončil v skúšobnej dobe zamestnanecký pomer dobrovoľne. Príjem otca u zamestnávateľa H. - M. N. N. O. P. bol za mesiac 10/2020 v sume 599,82 eur v hrubom, za mesiac 11/2020 v sume 1.239,36 eur v hrubom, za mesiac 12/2020 v sume 990,47 eur v hrubom. Od 15.03.2021 do 30.06.2021 otec podnikal ako samostatne zárobkovo činná osoba s dosahovaným vymeriavacím základom 546 eur v hrubom. Otec od 01.02.2022 opätovne podniká v predaji a rozvoze autodiélov. Z Dohody č. 22/06/54U/1 o poskytnutí finančného

príspevku otcovi na samostatnú zárobkovú činnosť uzatvorenú dňa 28.01.2022 vyplýva poskytnutie finančného príspevku pre znevýhodneného uchádzača na sebazamestnanie sa v sume 5.600 eur s povinnosťou prevádzkovať samostatnú zárobkovú činnosť najmenej po dobu 2 rokov odo dňa začatia prevádzkovania samostatnej zárobkovej činnosti. Otec mal príjem z nájmu nehnuteľnosti v roku 2019 v sume 5.308 eur, pričom časť príjmu z nájmu nehnuteľnosti v sume 1.260 eur vyplatil matke, v roku 2020 v sume 6.450 eur, pričom časť príjmu z nájmu nehnuteľnosti v sume 1.120 eur vyplatil matke, v roku 2021 v sume 3.350 eur, pričom časť príjmu z nájmu za rok 2021 v sume 420 eur vyplatil matke. Z mesačných výdavkov predstavuje cca 1.000 eur na osobnú potrebu otca, 407,40 eur mesačne bolo otcom platené výživné, 50 eur sporenie na rezervu a výdavky presahujúce súčet týchto súm boli nepravidelné výbery hotovosti po 1.000 eur. Obaja rodičia v čase ostatného rozhodovania o výživnom uvádzali, že majú vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi B., ktorý v tom čase študoval na vysokej škole.

6. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že od posledného rozhodnutia došlo k zmene pomerov u všetkých účastníkov. Od posledného rozhodnutia súdu, kedy bola schválená dohoda rodičov aj v časti výživného, uplynulo ku dňu podania návrhu na zvýšenie výživného 2 a 3/4 roka, teda došlo aj samotným plynutím času k zmene úrovne životných nákladov účastníkov spojených s infláciou v rokoch 2017 až 2019. U oboch rodičov došlo k podstatnej zmene pomerov vo faktickom zániku vyživovacej povinnosti voči dvom starším plnoletým deťom a tým i v ich možnosti zmeny uspokojovania životných potrieb a teda k zmene životnej úrovne oboch rodičov vo vzťahu k maloletej. Zhodnotením odôvodnených potrieb maloletej, zhodnotením schopností, možností a majetkových pomerov otca, s prihliadnutím na pomery matky, po porovnaní s pomermi všetkých účastníkov z roku 2017, dospel súd prvej inštancie k záveru, že tu je priestor na zvýšenie súdom určeného výživného v prospech maloletej zo sumy 120 eur mesačne, ktorá suma nepostačovala v čase začatia konania na uspokojovanie základných potrieb maloletej, a to v dôsledku plynutia času, inflácie cien tovarov a služieb a vyššieho veku maloletej, keďže len náklady na stravu u maloletého dieťaťa končiaceho prvý stupeň základnej školy zo súdnej praxe dosahujú sumu rodičmi dohodnutého výživného, a preto suma výživného v čase začatia konania dňa 05.12.2019 ani neumožňovala uspokojovanie ostatných podstatných hmotných potrieb maloletej ako je zabezpečenie šatstva, obuvi, bývania a už vôbec neumožňovala uspokojovanie takých potrieb ako matkou vopred avizované zvýšené jednorazové výdavky, ktoré po 01.09.2020 aj realizovala, napr. nákup notebooku pre dieťa počas dištančného vzdelávania, výmena 15 rokov starého zariadenia detskej izby s úpravou na študentskú izbu (980 eur), letné tábory pre dieťa, či školský výlet do Londýna (480 eur) s potrebným vreckovým (150 eur). Súd prvej inštancie mal za to, že v možnostiach a schopnostiach otca je dosahovať aj v súčasnosti základný príjem minimálne v sume 1.300 eur v hrubom, čo činí 911 eur v čistom, ktorého príjmu sa otec dobrovoľne vzdal v H. - M. N.. N. O. P. v úmysle vybudovať vlastnú súkromnú prevádzku predajne autodiélov, pričom prihladol aj na výšku priemernej mzdy v národnom hospodárstve SR za rozhodné obdobie, ktorá bola za rok 2019 v sume 1.092 eur v hrubom, čo činí 766 eur v čistom a za rok 2020 v sume 1.133 eur v hrubom, čo činí 795 eur v čistom. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je dôvodným zvýšenie výživného od podania návrhu zo sumy 120 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne a po prechode maloletej na druhý stupeň základnej školy na sumu 210 eur mesačne.

7. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od podania návrhu (05.12.2019) do rozhodnutia súdu (09.11.2022) súd prvej inštancie vypočítal ako pomerná časť za mesiac 12/2019 pri zvýšení výživného o 60 eur mesačne v sume 52,26 eur, za obdobie od 01/2020 do 08/2020 (8 mesiacov x 60 eur) v sume 480 eur a za obdobie od 09/2020 do 10/2020 (26 mesiacov x zvýšenie o 90 eur) v sume 2.340 eur, čo celkovo predstavuje 2.872,26 eur. S pôvodne právoplatne určeným výživným v sume 120 eur mesačne tak mal otec uhradiť od začatia súdneho konania (35 mesiacov x 120 eur) 4.200 eur + 2.872,26 eur = 7.072,26 eur. Z výpisu z účtu matky mal súd prvej inštancie preukázať, že otec ku dňu 30.09.2022 zaplatil k rukám matky 7.528,80 eur. Vzhľadom na uvedené potom súd určil, že otec nemá nedoplatok na zročnom výživnom od podania návrhu do rozhodnutia súdu.

8. Súd prvej inštancie žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže nevidel žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa odkloniť sa od generálnej klauzuly mimosporového konania.

9. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku, § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. V odvolaní uviedol, že k okamihu podania návrhu na zvýšenie výživného nedošlo k zmene výšky, ani štruktúry výdavkov na maloletú v porovnaní s výdavkami v čase poslednej úpravy výživného. Z rozsiahleho dokazovania vykonaného v konaní nevyplýva, že by na strane maloletej došlo k podstatnej zmene

pomerov odôvodňujúcej rozhodnutie o zvýšení výživného od podania návrhu na súd, keďže už v čase poslednej úpravy výživného maloletá navštevovala prvý stupeň základnej školy a bežné výdavky na maloletú sa podstatným spôsobom nezmenili. Zvýšenie poplatku za ZUŠ o 2,5 eur mesačne nemožno považovať za podstatnú zmenu pomerov a za zmenu, ktorá by odôvodnila zvýšenie výživného zo sumy 120 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne. Otec popiera výšku jednorazových výdavkov, za ktoré matka realizovala výmenu zariadenia izby (napr. nákup skrine za 980 eur) a nákup notebooku pre maloletú. Otec odmieta závery súdu prvej inštancie o tom, že na strane matky došlo k zmene jej zdravotného stavu v takom rozsahu, ktorý by odôvodnil zmenu rozhodnutia o určení výživného. Matke bola už v čase ostatného rozhodnutia o výživnom diagnostikovaná cukrovka 2 typu. K okamihu vydania rozhodnutia matka nepredložila žiaden dôkaz, t. j. lekársky nález, ktorý by preukazoval zhoršenie jej zdravotného stavu. Otec predložil dôkazy o jeho zdravotnom stave, ako aj o tom, že je v dôsledku svojho veku posudzovaný ako znevýhodnený uchádzač o zamestnanie. Súd prvej inštancie na uvedené dôkazy pri hodnotení schopností a možností otca nebral na zreteľ. Súd prvej inštancie bez predloženia a oboznámenia sa s lekárskeým nálezom o zdravotnom stave matky a najmä bez lekárskeho vzdelania konštatuje, že ochorenie matky je nesporne závažnejšia choroba ako ochorenie otca. Otec tieto závery považuje za neobjektívne a účelové, svedčiacie o rozdielom postoji súdu prvej inštancie k jednotlivým účastníkom konania. Z dokazovania vykonaného v konaní však nevyplýva okamih, kedy došlo k zániku vyživovacej povinnosti k plnoletému synovi účastníkov B. B.. Súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav vecí, nakoľko nevykonal dokazovanie za účelom preukázania skutočných výdavkov matky spojených s platbou hypotekárneho úveru. Súd prvej inštancie aplikoval potencionálny príjem otca u zamestnávateľa H. - M. N. N. O. P. za obdobie od 05.12.2019 do 31.8.2020, ktoré predchádzalo vzniku pracovného pomeru otca u tohto zamestnávateľa. Nelogické a nesprávne je právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie, ktorý uviedol, že otec sa vzdal svojho príjmu skôr než so zamestnávateľom uzavrel pracovnú zmluvu a vznikol mu nárok na tento príjem. Otec v konaní preukázal, že v období od januára 2020 do 31.07.2020 bol práceneschopný a poberal nemocenské dávky v sume 245,80 eur mesačne. Pri určení príjmu v období od podania návrhu na súd do 31.07.2020 neexistuje právny dôvod, ktorý by odôvodňoval vychádzať v období od podania návrhu na súd do 31.07.2020 z potencionálneho a nie skutočného príjmu otca. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil výdavky na splátky hypotéky a platby fondu údržby a opráv hradené matkou ako odôvodnené výdavky maloletej, keďže platby do fondu opráv sú spojené s vlastníctvom bytu a spoluvlastníctvom spoločných častí a zariadení domu a sú určené na opravy, údržbu a zhodnotenie bytového domu a neslúžia na uspokojovanie potrieb maloletej. Odôvodnenie rozhodnutia súdu nie je konzistentné, ale naopak je zmätočné a nepresvedčivé, z odôvodnenia rozsudku nevyplýva jednoznačné právne posúdenie vecí. Otcovi maloletej nie je zrejmy dôvod, na základe ktorého súd prvej inštancie rozhodol o zvýšení výživného odo dňa podania návrhu. Otec navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh matky na zvýšenie výživného na maloletú od 05.12.2019 do 31.08.2020 zamietne a od 01.09.2020 rozhodne o zvýšení výživného na sumu 160 eur mesačne.

10. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení uviedol, že odvolanie otca považuje za nedôvodné.

11. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Vo vyjadrení uviedla, že v konaní bolo preukázané, že odôvodnené potreby maloletej, pomery matky a pomery otca odôvodňujú vyššie výživné ako to, ktoré bolo rozsudkom priznané, avšak matka už nemá dostatok síl na pokračovanie v súdnom konaní. Matka poukázala na ustálenú súdnu prax, v zmysle ktorej sa za opodstatnenú zmenu pomerov považuje aj zmena v dôsledku plynutia času (v zásade nastáva uplynutím 3 rokov od poslednej úpravy, ak súčasne nenastali iné relevantné skutočnosti), pretože maloleté dieťa rastie a vyvíja sa, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Manželstvo matky a otca bolo rozvedené v apríli 2017 a návrh na zvýšenie výživného bol podaný až v decembri 2019, čiže až 2 roky a 8 mesiacov, čo je dostatočne dlhé obdobie odôvodňujúce opodstatnenosť zmeny pomerov, aj vzhľadom na ochorenia maloletej, ktoré jej boli medzičasom diagnostikované. Podstatná zmena pomerov je preukázaná aj dokázaním potreby vynaloženia výdavkov, nielen ich skutočným vynakladaním, keď matka nemala z čoho financovať ich navýšenie. Súd prvej inštancie v rozsudku nekonštatoval zhoršenie zdravotného stavu matky berúc do úvahy cukrovku, ale všetky ostatné diagnózy, ktoré nastali po vydaní posledného rozhodnutia, najmä pozitívny nález a následná liečba u onkogynekológa. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď nebral do úvahy údajný tvrdený zlý zdravotný stav otca. Medzi športy, ktoré sú vhodné pri problémoch s chrbticou, určite nepatria lyžovanie a ferraty, ide o rizikové športy, ktoré by otec pri tvrdenom zlom zdravotnom stave nemohol fyzicky zvládať, keďže sa na ich výkon vyžaduje fyzická

zdatnosť. V čase pôvodného rozhodovania trvala vyživovacia povinnosť rodičov k plnoletému B. B., ktorý ukončil vysokoškolské štúdium až v júni 2017 (t. j. až po pôvodnom rozhodnutí). V konaní bolo jednoznačne preukázané, že ani vek, ani zdravotný stav otca nelimitujú vo fyzickej aktivite. Za obdobie predchádzajúce októbru 2020 otec dostatočne a pravdivo nepreukázal svoje príjmy, teda súd prvej inštancie mohol uplatniť aj postup podľa ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Matka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

12. K vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa vyjadril otec. Vo vyjadrení uviedol, že vo vzťahu k okamihu zániku vyživovacej povinnosti účastníkov k plnoletému synovi B., súd prvej inštancie nesprávne zistil skutočný stav vecí, keďže B. B. ukončil bakalárske štúdium vo veku 24 rokov, po piatich rokoch štúdia na vysokej škole, pričom už pred ukončením štúdia sa odsťahoval od rodičov do L. a bol schopný sa sám živiť. Posúdenie otca ako znevýhodneného uchádzača o zamestnanie vyplýva priamo zo zákona č. 5/2004 Z. z. o službách zamestnanosti. Otec zotrval na svojom odvolacom návrhu.

13. K vyjadreniu otca k vyjadreniu matky k odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Vo vyjadrení uviedla, že v rozhodovacej praxi sa nemusia preukazovať odôvodnené potreby detí, ak nie sú z určitého dôvodu zvýšené, t. j. neštandardné. Súdny štandardne pomernú časť nájomného uznávajú ako výdavok na maloleté dieťa, bolo by preto v rozpore s princípom spravodlivosti, keby splátka hypotéky, ktorá je nižšia, ako by bolo nájomné, zohľadňovaná nebola. Čerpaním príspevku otca bolo preklenuté jeho znevýhodnenie ako uchádzača o zamestnanie. Stanovenie potenciálneho príjmu otca v sume 911 eur v čistom je na prospech otca, keďže boli splnené podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 63 ods. 1 Zákona o rodine, v dôsledku čoho by sa vychádzalo z príjmu otca vo výške 3.578,40 eur. Je v rozpore s dobrými mravmi, keď sa otec tvári ako znevýhodnený uchádzač, so zdravotnými problémami, bez dostatku finančných prostriedkov na výživu svojho vlastného dieťaťa, keď jeho život a životný štýl (napr. vykonávanie fyzicky náročných športov), výška a druh výdavkov (investovanie do opravy nehnuteľností, do podnikania) preukazujú niečo iné. Matka zotrvala na svojom odvolacom návrhu.

14. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f, h) Civilného sporového poriadku, § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky z časti pre potvrdenie a z časti pre zmenu rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1, § 388 Civilného sporového poriadku).

15. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu matky na zvýšenie výživného otca pre maloletú. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predstreté v odvolaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o zvýšení výživného za obdobie od 05.12.2019 do 31.08.2020 zo sumy 120 eur na sumu 180 eur mesačne a za obdobie od 01.09.2020 naďalej zo sumy 180 eur na sumu 210 eur mesačne, keď odvolacie dôvody otca smerovali proti určeniu dňa zvýšenia výživného pre maloletú a proti výške zvýšeného výživného pre maloletú.

16. Predovšetkým sa žiada uviesť, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v miere potrebnej pre jeho rozhodnutie a vec až na jednu okolnosť (majúcu len čiastočný dopad na správnosť zvoleného spôsobu rozhodnutia) správne posúdil i po právnej stránke. Bola to práve spomenutá dielčia nesprávnosť v právnom posúdení veci, ktorá si vyžadovala čiastočnú zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

17. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

18. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

19. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

21. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

22. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

23. Súd prvej inštancie vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie (ods. 17. - 24., 26. - 29. rozsudku súdu prvej inštancie) a odvolací súd poukazuje na podrobné odôvodnenie preskúmaného rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom sú uvedené všetky vykonané dôkazy v tomto smere a závery z nich plynúce.

Následne súd prvej inštancie podrobne uskutočnil porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho rozhodovania (ods. 27. rozsudku súdu prvej inštancie), ako i nového rozhodovania (ods. 21., 33. rozsudku súdu prvej inštancie) a potom veľmi podrobne uskutočnil porovnanie podstatnej zmeny pomerov na strane účastníkov konania vychádzajúc z výsledkov dokazovania (ods. 31., 34., 35., 36. rozsudku súdu prvej inštancie). Odvolací súd ma za to, že opakovanie skutkových zistení súdu prvej inštancie odôvodňujúcich zmenu výšky výživného je nadbytočné.

24. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje aj so závermi súdu prvej inštancie, že v danej veci sú splnené podmienky pre zvýšeného výživného v prospech maloletej, keďže rodič má povinnosť prispievať na výživu dieťaťa až do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť. Od ostatného rozhodovania o výživnom uplynulo dlhšie časové obdobie, pričom k podstatnej zmene pomerov došlo nielen na strane maloletej, ale aj u oboch rodičov. Obom rodičom ubudla vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi B. B.. Ubudnutie vyživovacej povinnosti nepochybne otvorilo otcovi možnosť prispievať na výživu maloletej vyšším výživným, keďže výdavky otca na plnenie jeho vyživovacej povinnosti k jeho deťom sa znížili. Taktiež samotným uplynutím doby od ostatného rozhodovania o výživnom došlo objektívne k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, kedy prirodzene vzrástli jej potreby nielen na bežné životné náklady ale predovšetkým v súvislosti s jej vzdelávaním a s mimoškolskými aktivitami. Nie je potom opodstatnená odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru o podstatnej zmene pomerov na strane maloletej okamihom podania návrhu na súd. Rovnako s prechodom maloletej na druhý stupeň základnej školy sú taktiež spojené notoricky známe výdavky na nákup učebníc, zošitov, učebných pomôcok, školské stravovanie a cestovanie do školy. Bez pochybností sa totiž nástup na druhý stupeň základnej školy dôvodne spája s podstatným zvýšením výdavkov na dieťa a takúto zmenu aplikačná prax súdov všeobecne akceptuje ako dôvod na zmenu rozhodnutia o výživnom. Od poslednej úpravy výživného na strane maloletej s poukazom na uvedené jednoznačne došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcich určenie vyššieho výživného s účinnosťou od podania návrhu dňa 05.12.2019 (ubudnutie vyživovacej povinnosti, uplynutie dlhšej doby) a potom s účinnosťou od 01.09.2020 (nástup na druhý stupeň základnej školy), ako správne konštatoval súd prvej inštancie. Rovnako bez akýchkoľvek pochybností nastala zmena pomerov i na strane otca a matky, pričom súd prvej inštancie pri rozhodovaní o zvýšení výživného vychádzal z príjmu matky zo zamestnania v roku 2019 v sume 1.598,91 eur, v roku 2020 v sume 1.614,68 eur, v roku 2021 v sume 1.657,51 eur a od januára 2022 do júna 2022 v sume 1.672,44 eur (ods. 21. rozsudku súdu prvej inštancie), u otca z príjmu v sume 911 eur, ktorý je v jeho schopnostiach a možnostiach dosahovať (ods. 36. rozsudku súdu prvej inštancie). Splnenie podmienok pre zvýšenie výživného v preskúmanom prípade súd prvej inštancie podrobne vysvetlil v napadnutom rozsudku (ods. 34.), ku ktorého záverom nemá odvolací súd viac čo dodať.

25. Pokiaľ otec v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie neurčil deň, kedy zanikla rodičom vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi B. B., je jeho odvolacia argumentácia nenáležitá. Súd prvej inštancie správne skonštatoval v napadnutom rozsudku (ods. 27. rozsudku súdu prvej inštancie), že obaja rodičia v čase ostatného rozhodovania o výživnom mali vyživovaciu povinnosť ešte k plnoletému synovi B. B. (vychádzajúc z obsahu spisu sp. zn. 14P/32/2015 študujúceho na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave), pričom v čase terajšieho rozhodnutia už im uvedená vyživovacia zanikla. Nie je tak rozhodujúcim pre toto konanie zisťovanie, kedy (konkrétny deň) vyživovacia povinnosť rodičov k plnoletému synovi B. B. zanikla, ale je určujúcim, že v rozhodnom období od 05.12.2019 naďalej už rodičia vyživovaciu povinnosť k plnoletému synovi B. B. nemali.

26. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezhôd v osobnej sfére účastníkov, príslušných rodinno-právnych vzťahov. Kritérium uvedené v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného pritom aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania zárobku, majetkového prospechu a prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie, predstavuje všeobecnú úpravu pre všetky druhy vyživovacej povinnosti. Treba ich posudzovať v súvislosti so špeciálnymi kritériami, platnými pre jednotlivé druhy vyživovacej povinnosti, v danom prípade s právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Ako už bolo uvedené vyššie na strane oprávneného je potrebné zistiť relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného súd preskúmava schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené

hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie. Princíp potenciality príjmov je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného, zákon umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Dôvody sú v existenčnom charaktere výživného a v potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. V konkrétnom prípade môže byť takouto okolnosťou napr. zmena zamestnania, na základe ktorej povinný dosahuje nižší príjem, môže ísť o prípad, keď bez závažného dôvodu ukončí podnikateľskú činnosť alebo pracovný pomer bez toho, aby mal zabezpečené, resp. vykonával aktivitu, smerujúcu k získaniu iného zamestnania, porušenie pracovnej disciplíny, ktoré malo za následok rozviazanie pracovného pomeru. Schopnosti povinného predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti; je možné rozumieť nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Subjektívne schopnosti sa môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne v príslušnom odbore, vekovej kategórie, dosahované zárobky v danom povolani.

27. Ďalej otec v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval potencionálny príjem u zamestnávateľa H. - M. N.. N. O. P. aj za obdobie, ktoré predchádzalo vzniku pracovného pomeru otca u tohto zamestnávateľa. Ani táto odvolacia námietka otca nie je opodstatnená, súd prvej inštancie sa určovaniu príjmu otca venoval dôsledne, pričom k jeho náležitému zdôvodneniu nemá odvolací súd čo dodať a plne sa s ním stotožňuje, ako je už uvedené vyššie. Z obsahu preskúmaného rozsudku je totiž zrejmé, že súd prvej inštancie posudzoval schopnosti a možnosti otca zamestnať sa a dosahovať pravidelný príjem, pričom bolo zistené, že otec v rozhodnom období opakovane začínal a ukončil podnikanie, krátkodobo bol dvakrát vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a jedenkrát bol zamestnaný, pričom pracovný pomer ukončil v skúšobnej dobe. Ukončenie pracovného pomeru otca v skúšobnej dobe bez toho, aby mal zabezpečený ďalší zdroj pravidelného príjmu, je nepochybne vzdaním sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania. Súdom prvej inštancie zistené skutočnosti tak nasvedčujú záverom, že otec nejaví skutočný záujem zamestnať sa a zabezpečiť si stály zdroj príjmov vzhľadom na jeho vyživovaciu povinnosť k maloletej, ktorá je prvoradá. Žiada sa zdôrazniť, že hoci sa otec v konaní bránil zvýšeniu výživného poukazujúc na jeho nepriaznivú majetkovú situáciu, ktorá mu neumožňuje platenie zvýšeného výživného pre maloletú, deklaroval v rozpore s tým svoje mesačné výdavky na sumu cca 1.000 eur. Ani lekárska správa zo dňa 10.07.2020, na ktorú otec v odvolaní poukázal, nenasvedčuje tomu, že by mal otec aj po ukončení práceneschopnosti závažné trvalé obmedzenia v práci, a to berúc do úvahy nutnosť rehabilitačnej liečby otca z dôvodu ochorenia chrbtice a príznakov osteoporózy. Otec ničím právne významným nepreukázal, že by z dôvodu jeho zhoršeného zdravotného stavu došlo k poklesu jeho príjmov alebo že by jeho zhoršený zdravotný stav bol spojený s mimoriadne vysokými výdavkami, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného len v rozsahu navrhovanom otcom (160 eur mesačne). Súd prvej inštancie tiež prihliadol na príjem otca z prenájmu a napokon aj na výšku priemernej mesačnej mzdy v národnom hospodárstve v rozhodnom období. Vychádzajúc zo všeobecných hľadísk pre určovanie výživného i z reálnych možností a schopností otca plniť si svoju vyživovaciu povinnosť, bol postup súdu prvej inštancie v preskúmanom prípade podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine úplne namieste.

28. Ani odvolacia námietka otca, že súd prvej inštancie sa nedôsledne zaoberal aktuálnymi výdavkami maloletej a matka nepreukázala zmeny svojho zdravotného stavu od ostatnej úpravy výživného, nie je opodstatnená. Vo vzťahu k zdravotnému stavu matky odvolací súd uvádza, že bez pochybností bolo zistené zhoršenie zdravotného stavu u matky, keďže matke k diagnóze cukrovka pribudla aj onkogynekologická diagnóza, avšak ani zvýšené výdavky matky spojené s jej zdravotným stavom zatiaľ neovplyvnili plnenie vyživovacej povinnosti matky k maloletej. V konaní pred súdom prvej inštancie ani nebolo preukázané, že by mala matka iné príjmy než zo zamestnania a z prenájmu, pričom ani výdavky matky nesvedčili o nákladnom spôsobe živote, vlastníctve nadštandardne drahých hnutelných, či nehnuteľných vecí, vlastníctve majetkových pohľadávok voči dlžníkom a pod.. Žiada sa dodať, že pri určovaní výšky výživného sú predovšetkým rozhodujúce majetkové pomery osoby povinnej, voči ktorej je nárok uplatnený (v prejednávanej veci otec maloletého dieťaťa) a výška životnej úrovne druhej povinnej

osoby (v prejednávanej veci matka maloletého dieťaťa) nemá vplyv na výšku vyživovacej povinnosti otca v tom smere, že ak by boli majetkové pomery matky vyššie ako majetkové pomery otca, primerane tomu by malo byť výživné otca pre maloleté dieťa určené v nižšej výške. Tu sa žiada zdôrazniť, že matka si plní svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej i výkonom osobnej starostlivosti a uspokojovaním jej bytovej potreby. Súd prvej inštancie veľmi podrobne zisťoval pravidelné mesačné výdavky maloletej vychádzajúc najmä z výpovede matky, z písomných podaní matky a z predložených listinných dôkazov, pričom i odvolací súd považuje súdom prvej inštancie zistené a podrobne v preskúmanom rozsudku rozpísané výdavky maloletej za primerané jej veku a potrebám (ods. 17. rozsudku súdu prvej inštancie), preto ani odvolací súd nemal pochybnosti o opodstatnenosti výdavkov na maloletú a správnosti ustálenia ich výšky. Niet pochybností, že výdavky na maloleté dieťa nie sú presne rovnaké každý mesiac, preto sa v konaní pred súdom ustalaťuje ich priemerná výška za dlhšie časové obdobie, v ktorej sú zohľadnené pravidelné i nepravidelné výdavky v rozhodnom období. Správne súd prvej inštancie zohľadnil aj zhoršený zdravotný stav maloletej, s ktorým zhoršeným zdravotným stavom maloletej sú nepochybne spojené ďalšie notoricky známe výdavky (náklady na cestovanie k lekárovi, nákup liekov a pod.).

29. Súd prvej inštancie sa určovaniu príjmu otca venoval dôsledne, avšak čiastočne vec neprávne právne posúdil. V období od 02.01.2020 do 31.07.2020 bol otec práceneschopný z dôvodu liečby u ortopéda a u reumatológa a poberal nemocenské dávky v januári 2020 v sume 232 eur, vo februári 2020 v sume 237,20 eur, v marci 2020 v sume 253,60 eur, v apríli 2020 v sume 245,40 eur, v máji 2020 v sume 253,60 eur, v júni 2020 v sume 245,40 eur a v júli 2020 v sume 253,60 eur. Nepochybne tak v uvedenom období došlo k zníženiu príjmu otca z objektívnych dôvodov (diagnóza Vertebrogénny syndróm a osteoporóza), čo súd prvej inštancie nezohľadnil a rozhodol o zvýšení výživného aj za obdobie práceneschopnosti, ktorú bola dlhodobá, neumožňovala mu pracovať a zabezpečiť si mimo nemocenských dávok iný príjem. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia je odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie toho názoru, že súdom prvej inštancie zvýšené výživné aj za obdobie práceneschopnosti otca nie je odôvodnené a nie je odrazom vtedajšej životnej situácie otca. Práve tieto skutočnosti viedli odvolací súd k zmene rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa zvýšenia výživného otca pre maloletú len za obdobie od 05.12.2019 do 01.01.2020, od 01.08.2020 do 31.08.2020 a od 01.09.2020 naďalej, teda mimo obdobia práceneschopnosti otca od 02.01.2020 do 31.07.2020, kedy zvýšenie výživného nebolo dôvodné, ako opodstatnene namietal otec v odvolaní.

30. Čo sa týka primeranosti výšky zvýšeného výživného odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvej inštancie, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám maloletej ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov zodpovedá zvýšenie výživného otca pre maloletú zo sumy 120 eur mesačne na sumu 180 eur mesačne a následne zo sumy 180 eur mesačne na sumu 210 eur mesačne. Hoci sa otec opakovane v konaní pred súdom prvej inštancie bránil proti zvýšeniu výživného v zmysle návrhu matky a potom v odvolacom konaní proti zvýšeniu výživného v rozsahu určenom napadnutým rozsudkom, ničím právne významným nepreukázal, že by k poklesu jeho príjmov mimo obdobia práceneschopnosti došlo z objektívnych dôvodov, teda v konaní neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zvýšenie výživného len v rozsahu navrhovanom otcom (o 40 eur mesačne). Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletej, ktorá je v plnej miere odkázaná výživou na svojich rodičov, keďže nie je schopná sama sa živiť. Je potrebné zdôrazniť, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Odvolací súd zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, tiež prihliadol na okolnosť, že životná úroveň dieťaťa je odrazom životnej úrovne jeho rodičov a dospel k záveru, že súd prvej inštancie až na jednu dielčiu nesprávnosť rozhodol o zvýšení výživného správne. Odvolací súd poznamenáva, že určené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb maloletej a je nepochybne, že práve matka dopĺňa zdroj výživy maloletej na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jej všestranný rozvoj, čo fakticky znamená, že podiel matky na výživnom je porovnateľný s podielom otca, pretože o maloletú sa stará osobne a dobrovoľne si voči nej plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu zodpovedajúcom jej príjmu. Odvolací súd považuje výživné pre maloletú od otca spolu s výživným a osobnou starostlivosťou od matky za postačujúce pre pokrytie aktuálnych potrieb maloletej a jej záujmov.

31. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a

právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zvýšení výživného podľa ustanovenia § 388 Civilného sporového poriadku čiastočne zmenil a vo výroku II. o nedoplatku na zročnom výživnom, vo výroku III. o zmene predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom, vo výroku IV. o náhrade trov konania, ktoré inak odvolaním ani spochybnené neboli a v prípade ktorých ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody nesprávnosti, podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

33. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

34. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).